

MEZIŘÍČSKÉ KALENDÁRIUM ŘÍJEN 2012

21.10.1647 – další vpád švédského vojska z Fulneku. Bylo zplundrováno a vyrabováno Krásno. – **365 let**

21.10.1907 – ve Valašském Meziříčí otevřeno reformní dívčí gymnasium, první svého druhu na území tehdejšího Rakouska. Na počátku dvacátého století sílily snahy o zrovnoprávnění přístupu ke vzdělání i pro dívky. Jednou z možných forem bylo zřízení reformního dívčího gymnasia, když společné vzdělávání s chlapci bylo tehdy zakázáno. Po složitých organizačních přípravách bylo zahájeno vyučování v provizorních prostorách, později se vyučovalo v evangelickém alumnátu v Botanice a posléze v bývalém Mikyškově domě. Velkou zásluhu na založení školy a udržení její existence měl poslanec vídeňské říšské rady T.G. Masaryk a také MUDr. Jan Bohuslav Kraicz. Nejznámějšími absolventkami školy byly pozdější profesorka gymnasia Žofie Zajíčková – Kodlová a lékařka MUDr. Hana Kraiczová – Kolouchová. Studentkou školy byla i spisovatelka Amálie Kutinová. V roce 1922 bylo dívčí gymnasium sloučeno s chlapeckým gymnasiem. – **105 let**

Prošly náměstím a ptaly se, kde je gymnasium. Dívčí vlevo, chlapecké vpravo. Tož šly vlevo. Tmavá, vážná budova s nápisem Dívčí reálné gymnasium jim zarazila dech. Tož tady, tady je to!

(Amálie Kutinová: Gabra a Málinka)

22.10.1907 – se narodil ve Valašském Meziříčí historik a spisovatel Miloslav Baláš. Patřil k významným vlastivědným pracovníkům. Materiálově i způsobem zpracování je přínosný zejména jeho Kulturní místopis Novojičínska. Často publikoval články o historii, kultuře a literatuře do regionálních novin a časopisů. Psal prózu na orientální témata, pohádky, okupační prózu i vzpomínkové črty z Valašska. K nim patří například valašská lidová „Vánoční pastýřská hra“, vyprávěnky z Valašska „Kouzelný kvítek“, a na ně navazující „Čarovné housle“. Zemřel 30.10.1983 v Novém Jičíně. Na jeho rodném domě v části Podhájí je umístěna pamětní deska. – **105 let**

Antonín žil svých jedenáct dnů odvážně a prostě jako člověk, který nemá komu se odpovídati a který již vlastně ani nepatří mezi lidi. Zároveň však rostl mu v nitru plán, který se dosud skrýval v nejasném zakuklení mysli, v hlubinách podvědomí a který nabyl určitosti teprve v poslední noci. Plán měl v sobě něco prometejského – vzepřít se věštbě a osudu, vzepřít se tomu poslednímu dni s titánstvím, vlastním všem odbojníkům od nepaměti.

(Ukázka z Balášovy knihy Stínohry ze tmy z povídky Tažení proti osudu; vydáno v roce 1936)